

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **Mgr. V.V.**
bytem xxx

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 16, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalované České advokátní komory ze dne 30. 12. 2020, č. j. S-510/2020-011,

takto:

- I. Soud připouští změnu žaloby tak, že se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí České advokátní komory ze dne 30. 12. 2020, č. j. S-510/2020-011.
- II. Žaloba se odmítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 1. 3. 2021 původně domáhal v řízení podle § 82 a následující s. ř .s. vydání rozsudku, kterým by soud rozhodl takto „*Zásah žalované vůči žalobci, spočívající v odepření žádosti o nahlédnutí do správního spisu České advokátní komory sp. zn. S 51/2020, vedeném o stížnosti žalobce a podnětu k zahájení kárného řízení s Mgr. L. P., advokátkou, evidenční číslo České advokátní komory 15217, koncem prosince 2020, přes písemné podání žalobce ze dne 22. prosince 2020 České advokátní komoře, označené I. Stížnost na průtahy, II. Žádost o nahlédnutí do spisu a III. Doplnění informace ke stížnosti na Mgr. L. P., byl nezákonný*“. Listinu Stížnost na průtahy, Žádost o nahlédnutí do spisu, Doplnění informace ke stížnosti na Mgr. L. P. ze dne 22. 12. 2020 (dále jen „stížnost“) žalobce k žalobě připojil (č. l. 2 soudního spisu).
2. V podané žalobě popsal skutkový stav, kdy zejména uvedl, že jako advokát podal dne 22. 12. 2020 u žalované stížnost a podnět na zahájení kárného řízení s Mgr. L. P., která jej měla jako advokátka v zastoupení svého klienta pomluvit v přestupkovém řízení, znevažovat správní orgán, účelově se dopouštět obstrukcí s cílem dosáhnout prekluze přestupku klienta, lhát jako advokátka žalobci, porušit advokátní etiku i tím, že v řízení vystupovala jako zmocněnkyně obviněného z přestupku a předpokládaný svědek, aniž by ukončila zastoupení obviněného z přestupku, a zejména svými obstrukcemi přispěla k prekluzi přestupku. Žalobci se tak jako osobě přímo postižené přestupkem nedostalo morálního zadostiučinění ani spravedlivého procesu před přestupkovou komisí (dále též „stížnost“). Měl za to, že řízení o stížnosti trvá dlouho, proto požádal žalovanou o nahlédnutí do správního spisu o stížnosti z důvodu, že vystupuje ve věci jako poškozený, případně jako osoba přímo dotčená kárným proviněním s tím, že patrně bude nutné, aby v zájmu řádného posouzení stížnosti žalovanou reagoval písemně na vyjádření Mgr. L. P., neboť správní praxe žalované je taková, že stížnost na advokáta zasílají příslušnému advokátovi k vyjádření a následně je posuzováno, zda bude zahájeno kárné řízení či nikoli. Dále podal stížnost na průtahy v řízení a stížnost doplnil. Žalovaná mu odepřela nahlédnout do spisu, o čemž jej informovala e-mailem a k jeho telefonické žádosti i ústně.
3. Žalobce namítal, že má právo do spisu nahlédnout, ať již na základě přiměřené aplikace trestního řádu nebo správního řádu, bez toho nemůže přispět k posouzení věci žalovanou. Není

akceptovatelné, aby orgán veřejné moci neumožnil občanovi/účastníku řízení/ v postavení poškozeného seznámit se s osobními údaji shromážděnými o jeho osobě. Nesouhlasil s odepřením nahlížení do spisu z důvodu mlčenlivosti nebo proto, že kárné řízení či fáze mu předcházející jsou neveřejné, jak tvrdí žalovaná.

4. V písemném vyjádření k žalobě ze dne 19. 4. 2021 žalovaná navrhla žalobu jako nepřipustnou dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout nebo řízení o žalobě dle § 86 ve spojení s § 47 písm. c) zastavit. Stížnostní přezkum byl ze strany žalované skončen a nelze se k němu vracet, tvrzený nezákonný zásah netrvá a ani netrval ke dni zahájení řízení, a zásah v dané věci se nemůže ani opakovat (i kdyby nezákonný zásah nastal, což žalovaná popírá). Navrhla, aby případně soud žalobu jako nedůvodnou dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnul. K tomu poukázala na bod 4. odůvodnění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2018, č. j. 9 A 204/2017 – 27, ve spojení s bodem 21. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2020, č. j. 9 As 284/2018 – 89. Zdůraznila, že kompetenční výluka dle § 70 s. ř. s. směřuje proti „úkonům“ správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Posouzení stížnosti není rozhodnutím, a dle citovaných rozsudků zřejmě ani proces posouzení stížnosti není řízením, ale šetřením. Postup žalované/posouzení podané stížnosti nemůže být zaměřen přímo proti žalobci/stěžovateli, tedy by to byl důvod pro zamítnutí žaloby dle § 85 s. ř. s. Žaloba je dle žalované též nepřipustná i z důvodu možnosti žalobce domáhat se ochrany jinými právními prostředky, v případě žalobcem tvrzené újmy cestou civilní žaloby nebo trestním oznámením. Krom toho žalobce/stěžovatel nemá veřejné subjektivní právo na kladné vyřízení stížnosti. K výtce stran možných průtahů ve stížnostním přezkumu žalovaná poukázala na právní úpravu lhůt pro podání kárné žaloby dle zákona o advokacii s tím, že je pojmově vyloučeno, aby ve stížnostním přezkumu došlo k průtahům. Stížnost (podnět) byla žalované doručena dne 30. 6. 2020 a kárná žaloba by musela být podána do 30. 12. 2020. Stížnost nebyla důvodná, o tom byl žalobce vyrozuměn přípisem ze dne 6. 1. 2021.
5. Soud takto podanou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalované usnesením ze dne 30. 3. 2022, č. j. 9 A 23/2021-24 odmítl pro nedostatek podmínky řízení spočívající v přípustitelném (plausibilním) tvrzení zásahu do veřejných subjektivních práv žalobce, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný.
6. Rozsudkem ze dne 7. 2. 2023, č. j. 7 As 107/2022-23, Nejvyšší správní soud ke kasační stížnosti žalobce citované usnesení Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V rozsudku zejména pojednal o institutu nahlížení do správního spisu, poučovací povinnosti soudu o nesprávném žalobním typu a potřebě zajistit si dostatečné podklady pro posouzení splnění podmínek pro věcné projednání žaloby, respektive tvrzené zkrácení veřejných subjektivních práv žalobce.
7. Usnesením ze dne 9. 3. 2023, č. j. 9 A 23/2021-39, soud vyzval žalobce k upřesnění žalobního typu a podle volby tohoto žalobního typu uvedl žalobní tvrzení, označil důkazy a formuloval žalobní petit.
8. Nato žalobce podáním došlým soudu dne 17. 4. 2023 požádal o prodloužení lhůty stanovené výzvou a současně uplatnil námitku podjatosti předsedkyně devátého rozhodujícího senátu pro podezření z nelegálního obohacování v důsledku rozvrhu práce, kdy čerpají příplatky za předsednictví a jeho kritika předsedkyně soudu by se mohla projevit v rozhodování předsedkyně senátu o jeho žalobě, neboť vůči těmto předsedkyním disponuje předsedkyně soudu řadou oprávnění. K tomu připojil podání ze dne 20. 3. 2023, adresované předsedkyni Městského soudu v Praze, a odpověď předsedy Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2022 s jeho vyjádřením k platovým koeficientům vyplácených dle rozvrhu práce vícero předsedům jednoho senátu na Nejvyšším správním soudě (dále též „NSS“).

9. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 5. 2023, č. j. Nao 79/2023-57 námitce podjatosti předsedkyň devátého senátu nevyhověl. V odůvodnění pojednal o judikatuře ve věcech podjatosti, právu na spravedlivý proces a uzavřel „*Námitka podjatosti vznesená žalobcem nemůže obstát. Žalobce v podstatě míří proti rozvrhu práce, resp. pouze hypoteticky dovozuje, a to za předpokladu, že by jmenované soudkyně v důsledku akceptování jeho výhrad předsedkyní městského soudu, mohly přijít o předsednický příplatek, mohly být vůči němu při rozhodování podjaté; jinými slovy by to ovlivnilo jejich rozhodování. Nejvyšší správní soud konstatoval v usnesení rozšířeného senátu ze dne 3. 2. 2021, č. j. Nao 173/2020-19, mimo jiné, že důvodem podjatosti soudce ve správním soudnictví není samotná skutečnost, že vedl či vede soudní spor ve své vlastní věci. Obdobně lze závěry zde uvedené aplikovat i na případ v projednávané věci. V citovaném usnesení Nejvyšší správní soud zdůraznil: „K tomu, aby byl důvod podjatosti shledán, je nezbytně nutná existence dalších relevantních okolností, které by vztah soudce vůči účastníku řízení změnil natolik, že by bylo možno dovodit legitimní pochybnosti o jeho nestrannosti.“ Žádné takové skutečnosti však žalobce, který pouze bez dalšího odkazuje na stížnost zasloupanou předsedkyní městského soudu, neuvedl.“*
10. Podáním došlým soudu dne 6. 6. 2023 žalobce k výše uvedené výzvě obsáhle pojednal o charakteru žaloby, požádal o seznámení se spisem a navrhl, aby soud zrušil rozhodnutí žalované o odepření nahlédnutí do spisu, aniž by takové rozhodnutí žalované blíže označil.
11. K výzvě soudu (ze dne 28. 6. 2023, č. j. 9 A 23/2021-81) se žalovaná písemně vyjádřila dne 18. 7. 2023. Zejména uvedla, že žalobce podal ve stejné věci (neumožnění nahlédnutí do spisového materiálu sp. zn. S-510/2020 nejméně dvě žaloby. První je nyní projednávaná věc. Druhou je věc vedená pod sp. zn. 8 A 22/2021, v níž byla rozsudkem ze dne 24. 1. 2023, č. j. 8 A22/2021-25 žaloba zamítnuta, rozsudek nabyl právní moci, o kasační stížnosti žalobce vedené u NSS pod sp. n. 4 As 109/2023 nebylo dosud rozhodnuto. Dále žalovaná poukázala na bod 13. a 19. rozsudku osmého senátu, který uvedl, že „*neformální přepis žalované o tom, že žalobci nebude umožněno nahlédnout do spisu, je rozhodnutím dle § 65 a násl. s. ř. s.*“, s tím, že tak nastal stav věci rozhodnuté, a řízení v nyní projednávané věci musí být zastaveno. Zmíněný neformální přepis pro doplnění spisového materiálu ke svému vyjádření připojila. S odkazem na uvedené závěry osmého senátu žalovaná současně odmítla, že by byla ve věci stížnosti žalobce nečinná, jak ostatně obdobně uvedl žalobce v podání ze dne 6. 6. 2023. Žalovaná žádala, aby soud řízení zastavil pro překážku věci rozsouzené nebo žalobu zamítl.
12. Na výzvu soudu (usnesení ze dne 21. 7. 2023, č. j. A 23/2021-89) žalobce podáním došlým soudu dne 3. 8. 2023 doplnil žalobu rozsáhlým sdělením. V něm se nadále domáhal, aby soud rozhodl takto „*Faktické rozhodnutí žalované Advokátní komory ze dne 30. prosince 2020, č. j. S-510/2020-011, kterým bylo žalobci odepřeno nahlédnutí do spisu o jeho stížnosti k České advokátní komoře na Mgr. L. P., advokátku s podnětem na zahájení kárného řízení, se ruší*“.
13. Podáním došlým soudu dne 9. 8. 2023, označeném jako „Další námitka podjatosti“ žalobce tvrdil důvod podjatosti dvou předsedkyň devátého rozhodujícího senátu, neboť dne 2. 8. 2023 sepsal a nechal uveřejnit článek „Soudci sami sobě a rozpaky nad kandidaturou na soudce Ústavního soudu“ z něhož citoval. Uvedl, že důvodem podjatosti je šíření výroku prostřednictvím tohoto článku na internetu k tíži soudců Městského soudu v Praze, a výrok citoval. Z podání vyplynulo mínění žalobce, že je navýšení platů o účelovou funkci předsedy tříčlenného senátu neetické, může zakládat kárné provinění a může být trestným činem. Jeho kritika směřuje i vůči dvěma předsedkyním devátého senátu, neboť se ve funkci předsedkyň střídají dle rozvrhu práce, ačkoliv pro to není věcný důvod. Podle žalobce si tak lze obtížně představit, že by soudkyně vůči němu zachovaly neutrální postoj, i kdyby se o to snažily. Navíc článek zaslal všem členům senátu před schválením nových soudců Ústavního soudu.

14. Za tohoto stavu soud předně s ohledem na procesní vývoj řízení v nyní projednávané věci a změnu jeho předmětu (žalobního typu) připustil změnu žalobního petitu (konečného návrhu ve věci) podle § 95 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (výrok I.).
15. Dále se soud zabýval otázkou přípustnosti žaloby. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
16. Soudu je z jeho rozhodovacího činnosti známo, že o stejném předmětu řízení, t. j. o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. prosince 2020, č. j. S-510/2020-011, kterým bylo žalobci odepřeno nahlédnutí do spisu o jeho stížnosti k České advokátní komoře na Mgr. L. P., advokátku s podnětem na zahájení kárného řízení, bylo pravomocně rozhodnuto rozsudkem zdejšího soudu ze dne 24. 1. 2023, č. j. 8 A 22/2021-25. Soud tedy o téže věci již rozhodl (res iudicatae), podmínky řízení nejsou splněny a tento nedostatek je neodstranitelný.
17. Soud proto žalobu proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro tento nedostatek odmítl (výrok II.).
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta (výrok III.).
19. S ohledem na to, že žalobce ve svém podání „Další námitka podjatosti“ uplatnil svou podstatou obdobné okolnosti (brojí proti rozvrhu práce, který dle jeho mínění předsedkyním devátého senátu umožňuje neeticky požívat předsednický příplatek, pročez si lze - tentokrát v důsledku kritiky shora zmíněným článkem - obtížně představit, že by vůči žalobci při svém rozhodování zachovaly neutrální postoj), o nichž bylo již Nejvyšším správním soudem rozhodnuto (výše zmíněné usnesení ze dne 19. 5. 2023, č. j. Nao 79/2023-57). Městský soud v Praze proto za použití § 64 s. ř. s. aplikoval přiměřeně § 15b odst. 3 o. s. ř., podle něhož o námitce podjatosti nebude rozhodováno, a spis s opakující se námitkou podjatosti nadřízenému soudu již nepředložil.

Poučení:

Proti výroku I. není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s.)

Proti výrokům II. a III. tohoto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 30. srpna 2023

JUDr. Ivanka Havlíková, v. r.
předsedkyně senátu